

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Ryšky a soudkyň JUDr. Kateřiny Čuhelové, Ph.D., a Mgr. Ivy Krejčířové ve věci

žalobce: **L.K.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
zastoupený advokátem Mgr. Janem Helsesem
sídlem Husovo náměstí 20, 588 13 Polná

proti
žalovanému: **V.M.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
zastoupený advokátkou JUDr. Ivankou Posádkovou
sídlem Hasskova 95/16, 674 01 Třebíč

o ochranu osobnosti,

o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Třebíči ze dne 19. dubna 2021, č. j. 7 C 202/2020-34,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se **potvrzuje**.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému k rukám jeho zástupkyně do tří dnů od právní moci rozsudku na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 9 890,44 Kč.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu na veřejnou i osobní omluvu v tomto znění: „*V.M., starosta Honebního společenstva XXXXX se omlouvá panu L.K. za zveřejnění článku Informace pro členy Honebního společenstva XXXXX, který obsahoval nepravdivé informace týkající se pana L.K.*“, jakož i na náhradu nemajetkové újmy 50 000 Kč (I. výrok). Současně žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému k rukám jeho zástupkyně na náhradě nákladů řízení částku 12 342 Kč (II. výrok).
2. Zamítnutí žaloby postavil soud prvního stupně na závěru o nedostatku pasivní věcné legitimace žalovaného, který předmětný článek publikoval v pozici starosty Honebního společenství XXXXX a pasivně legitimováno je proto dané honební společenství.
3. Proti tomuto rozsudku podal žalobce odvolání, kterým se domáhal jeho změny vyhověním žalobě. Nesouhlasil se závěrem o nedostatku pasivní věcné legitimace žalovaného a měl za to, že sepis

a publikace článku byly osobní iniciativou žalovaného, která s honebním společenstvím měla společný pouze nadpis a uvedení funkce žalovaného. Nešlo o stanovisko honebního společenství. Soudu prvního stupně vytkl, že se při poučení o nedostatku pasivní legitimace mohl dopustit nepřiměřeného hmotněprávního poučení, které zcela změnilo stav řízení, neboť žalovaný do té doby tyto skutečnosti netvrdil. Žalobce dále analogicky poukázal na judikaturu k trestní odpovědnosti právnických osob (např. na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2016, sp. zn. 8 Tdo 972/2016), dle které za přičitatelné právnické osobě nelze považovat případy, kdy jednáající osoba spáchá protiprávní čin jménem právnické osoby, ale proti jejím zájmům nebo na její úkor. V doplnění odvolání pak dovozoval, že pokud žalovaný v závěru článku neuvedl jasný název právnické osoby, nemůže být právnické osobě přisuzován, a že v souvislosti se jménem autora byly uvedeny jeho osobní údaje, které nemají s právnickou osobou nic společného.

4. Žalovaný navrhl potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného. V otázce pasivní legitimace odkázal na civilní judikaturu z oblasti ochrany osobnosti a zdůraznil, že jeho jednání mělo místní, časový a věcný vztah k plnění jeho povinností statutárního orgánu a nejednalo se o exces. Žalobcem dovozovanou potřebu analogie s trestní odpovědností právnických osob považoval za nepřipadnou a uvedl, že soud prvního stupně při přednesení právního názoru postupoval v souladu se zásadou předvídatelnosti rozhodnutí.
5. Krajský soud v Brně jako soud odvolací (§ 10 o.s.ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno k tomu oprávněným subjektem (§ 201 o.s.ř.), směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné (§ 201, § 202 *a contr.* o.s.ř.), a bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o.s.ř.), v souladu s ustanovením § 212 a § 212a odst. 1 o.s.ř. přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení mu předcházející i nad rámec odvolacích důvodů, a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je neopodstatněné.
6. Odvolací soud dle § 213 odst. 2 o.s.ř. zopakoval dokazování čtením předmětného článku, neboť pro závěr v otázce věcné pasivní legitimace není důležité toliko soudem prvního stupně učiněné zjištění, že žalovaný autor článku byl uveden jako starosta honebního společenství, nýbrž určující je především tematický obsah článku (tedy jeho věcná souvislost s činností starosty honebního společenství).
7. Takto odvolací soud zjistil, že článek se tematicky týkal fungování honebního společenství a byl určen k informování jeho členů („*Informace pro členy Honebního společenství XXXXX*“). Obsahem článku byla témata údajného neplacení nájmu za pronájem honitby a údajné osobní odpovědnosti všech členů honebního společenstva za závazky honebního společenství, a to ve vztahu k informacím rozšiřovaným dle článku žalobcem. Článek byl završen výzvou, aby v případě jakékoli nejasnosti členové honebního společenství kontaktovali žalovaného nebo kteréhokoli člena výboru honebního společenství.
8. Dle § 19 odst. 1 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, honební společenstvo je právnickou osobou založenou podle tohoto zákona, a) jehož členy mohou být pouze vlastníci nebo spoluvlastníci souvislých honebních pozemků, jejichž výměra v součtu dosahuje výměry požadované tímto zákonem pro vznik společenstevní honitby, a b) která zajišťuje sama výkon práva myslivosti, anebo společenstevní honitbu pronajme podle tohoto zákona. Dle § 23 odst. 1 honební starosta zastupuje honební společenstvo navenek a dle odst. 2 honebního starostu a jeho zástupce volí valná hromada na období 10 let způsobem uvedeným ve stanovách, a to z členů honebního společenstva nebo z fyzických osob, které navrhne člen honebního společenstva.
9. K otázce pasivní legitimace při zásahu do práva na ochranu osobnosti dle judikatury Nejvyššího soudu platí (např. rozsudek ze dne 6. 10. 2021, sp. zn. 25 Cdo 2386/2020), že i po účinnosti o. z. je třeba vycházet ze zásady, podle níž, byl-li neoprávněný zásah do osobnosti způsoben někým, kdo byl použit právnickou osobou (nebo jinou fyzickou osobou) k realizaci činnosti této právnické osoby (nebo jiné právnické osoby), kdy určující je existence místního, časového a věcného vztahu k plnění činnosti takové osoby, postihují občanskoprávní sankce samotnou

právníckou (nebo jinou fyzickou osobu) ve smyslu § 2914 věty první o. z. Pouze v případě, že se činnost použité fyzické osoby neděla v rámci pověřením vymezené činnosti, ale šlo o vybočení z tohoto rámce, postihují občanskoprávní sankce přímo tuto fyzickou osobou. Pro posouzení, zda o exces šlo, je rozhodující, zda jednání (či opomenutí) mělo místní, časový a především věcný (vnitřní účelový) vztah k činnosti (úkolům) osoby pověřené. V případě excessu se jedná o takovou činnost, kterou škůdce sledoval výlučně uspokojování svých zájmů či potřeb, popřípadě zájmů třetích osob, jež nesouvisejí s jeho úkoly. Aby šlo o exces, musí jednání vybočovat z plnění úkolů dané osoby natolik, že jím vůbec není sledován jejich výkon. V dané věci Nejvyšší soud současně dovodil, že starosta obce nelze považovat za zmocněnce obce, neboť je jejím orgánem, jemuž zákon ukládá povinnost zastupovat obec navenek, a není ani jejím zaměstnancem. Proto jej nelze považovat ani za jiného pomocníka ve smyslu § 2914 o. z., a nemá tak povinnost k náhradě.

10. Je zřejmé, že žalovaný publikoval předmětný článek ve věcné souvislosti se svou činností starosty honebního společenství, neboť článek se tematicky týkal fungování honebního společenství a byl určen k informování jeho členů („*Informace pro členy Honebního společenství XXXXX*“). Nešlo o exces, který by tematicky jakkoli (již vůbec ne pak zcela) vybočoval z otázek fungování honebního společenství, kterým by žalovaný sledoval výlučně uspokojování svých zájmů či potřeb, popřípadě zájmů třetích osob, jež nesouvisejí s jeho úkoly, neboť obsahem článku byla témata údajného neplacení nájmu za pronájem honitby a údajné osobní odpovědnosti všech členů honebního společenství za závazky honebního společenství. Žalovaný jako starosta honebního společenství nevystupoval při takovém informování členů honebního společenství jako tzv. nesamostatný pomocník ve smyslu § 2914 věty první o. z., tedy jako zmocněnec, zaměstnanec nebo jiný pomocník, ani jako tzv. samostatný pomocník ve smyslu § 2914 věty druhé o. z. S poukazem na postavení žalovaného jako voleného orgánu honebního společenství a souvislost článku s plněním jeho úkolů by v případě, pokud by bylo zveřejnění daných informací neoprávněným zásahem do práva na ochranu osobnosti žalobce, za takový případný protiprávní čin odpovídalo dle § 167 o. z. honební společenství jako právnická osoba.
11. Odvolací argumentace žalobce trestním rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2016, sp. zn. 8 Tdo 972/2016, je zjevně zcela nepřiléhavá, neboť se týká otázky trestní odpovědnosti právnické osoby a nikoli odpovědnosti civilní. Žádná potřeba analogie zde dána není vzhledem k ustálené civilní judikatuře v těchto otázkách. Nelze ostatně bez dalšího ani konstatovat, že by informování členů honebního společenství starostou ohledně otázek spojených s fungováním honebního společenství nemělo být pro fungování honebního společenství jako právnické osoby přínosné. Pravdivost informací charakteru skutkových tvrzení či adekvátnost informací charakteru hodnotících úsudků není pro účely pasivní věcné legitimace určující.
12. Pokud žalobce v odvolání vytýká soudu prvního stupně údajné nepřiměřené hmotněprávní poučení, které zcela změnilo stav řízení, jde o argument naprosto účelový a nesprávný. Soudem prvního stupně úvodem jednání sdělený předběžný právní názor, že žalovaný není věcně legitimován, byl totiž zcela legitimně učiněn s ohledem na potřebu předvídatelnosti jeho rozhodnutí (zákaz překvapivého rozhodnutí). Soudem prvního stupně učiněné sdělení ostatně z logiky věci nemohlo mít ani vliv na výsledek řízení, neboť k nedostatku věcné legitimace soud přihlíží z úřední povinnosti a nikoli jen k námitce účastníka řízení.
13. Žalobcem v odvolacím řízení navržený důkaz výslechem svědka B.J. jako místostarosty odvolací soud pro opožděnost (§ 213 odst. 5 o.s.ř.) a nadbytečnost neprovedl, neboť při zjišťování skutkového stavu odvolací soud nepřihlíží k důkazům uplatněným v rozporu s § 205a o.s.ř. a pro výše uvedené hodnocení otázky pasivní věcné legitimace není vůbec podstatné, zda měl žalovaný k publikaci článku pokyn členů. Účelem článku bylo ostatně právě informovat členy společenství o tématech týkajících se společenství, takže žalobcem předestřenou skutkovou otázku chápe odvolací soud v tomto kontextu i jako poněkud úsměvnou.

14. Odvolací soud tudíž pro nedostatek pasivní věcné legitimace žalovaného potvrdil dle § 219 o.s.ř. zamítavý rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný, a to včetně nákladového výroku správného co do základu (§ 142 odst. 1 o.s.ř.) i výše.
15. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud na základě zásady úspěchu ve věci podle § 142 odst. 1 o.s.ř. za použití ustanovení § 224 odst. 1 o.s.ř. tak, že neúspěšný žalobce je k jejich náhradě povinen úspěšnému žalovanému k rukám jeho zástupkyně (§ 149 odst. 1 o.s.ř.). Výše žalovaným v odvolacím řízení účelně vynaložených nákladů řízení činí 9 890,44 Kč a sestává z odměny za zastoupení u 2 úkonů právní služby á 3 100 Kč (vyjádření k odvolání, účast na jednání odvolacího soudu) dle § 7, § 9 odst. 4 písm. a), § 11 AT se 2 režijními paušály á 300 Kč (§ 13 odst. 4 AT), z náhrady za promeškaný část 600 Kč (§ 14 odst. 3 AT) a cestovného 773,92 Kč (vyhl. č. 589/2020 Sb.) za cestu k jednání odvolacího soudu Třebíč-Brno a zpět, vše s náhradou za daň z přidané hodnoty 1 716,52 Kč [§ 137 odst. 3 písm. a) o.s.ř.].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je** dovolání přípustné za předpokladu, že dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu, který rozhodoval ve věci v prvním stupni, ve lhůtě do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu.

Nesplní-li povinný řádně a včas povinnost uloženou vykonatelným rozhodnutím, může se oprávněný domáhat soudního výkonu (exekuce) rozhodnutí.

Brno 3. listopadu 2021

JUDr. Michal Ryška v. r.
předseda senátu